Пише: Зоран Грбић
субота, 14 новембар 2015 01:01

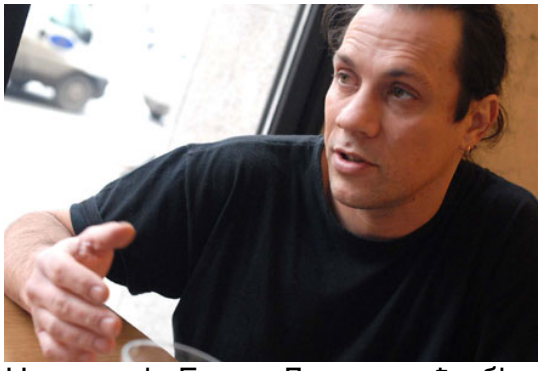

Недавно је Борис Дежуловић објавио текст ,,Илустрована пропаст Србије" [1] . У њему се, из угла некадашњег војника Војне поште 5659 Горњи Милановац, бавио генезом Србије, све док се она није ,,претворила у стечајну масу". Сликовито, кроз призму трансформације милановачких Дечијих новина, од Џубокса до штампања историја Србије. Одличан је текст, заправо традиционално добар, и могао би да уђе у било коју књигу или зборник есеја. Закључци текста, наравно, нису баш тако једноставни.

Игром случаја, и ја сам на војној обуци био у Горњем Милановцу, додуше неколико година касније. Иста в.п., 5659, иста зграда, можда чак и иста чета и вод. У праву је Дежуловић, била је одлична маренда – првокласни сокови, еурокрем и остали слаткиши из Такова. Чак и посета фабрици, уз неизбежну дегустацију феноменалних производа. И ја сам, као и многи други, одрастао читајући Џубокс у основној школи, чувао специјално издање Grease (посвећено филму), Тик Так и Никад робом (чувени Мирко, Славко и метак).

Само, мени нису сметала каснија издања Дечијих новина. Не само због тога што су она дошла знатно касније, најмање 12 година након почетка последњег Балканског сукоба (Дежуловић не помиње, али ,,Светосавска читанка" објављена је 2003. године, ,,Читанка Косовског боја" 2007., ,,Читанка Првог српског устанка" 2003...), него и зато што ми таква издања делују сасвим логично и пригодно.

Пише: Зоран Грбић
субота, 14 новембар 2015 01:01

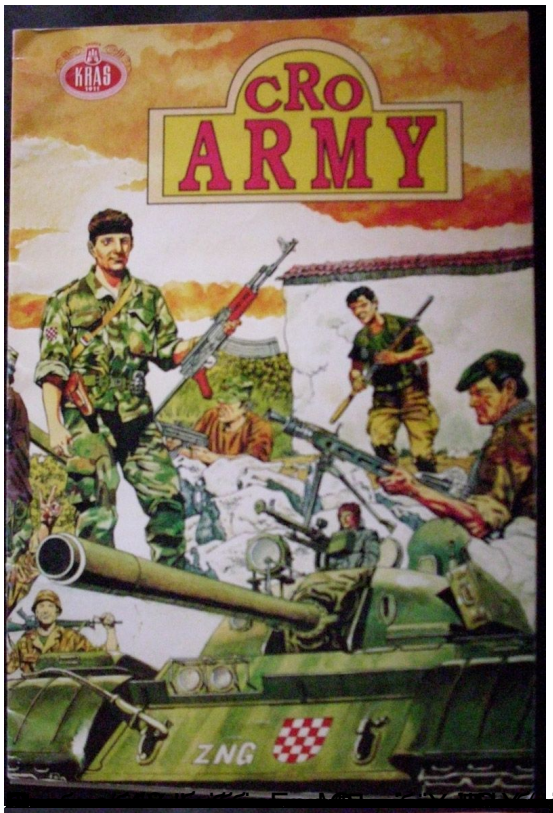

[redacted]

[redacted]

Пише: Зоран Грбић
субота, 14 новембар 2015 01:01

Пише: Зоран Грбић
субота, 14 новембар 2015 01:01